

[Landbrugsministeren.]

Høsten end saaledes, at Panthaverens Krav til enhver Tid er fuldt dækket.“ Det er dog i den senere Tid af Domstolene

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg maa anmode Medlemmerne om at bidrage til Ro i Salen.

Landbrugsministeren (Bording): Det er i den senere Tid af Domstolene blevet draget i Tvivl, om den Bestemmelse, jeg lige har omtalt, gav tilstrækkelig Sikkerhed for, at der ikke kunde undtages saa meget af Høsten, at Panthaveren ikke blev dækket, og for at undgaa en saadan Usikkerhed, en saadan Tvivl, har vi ment det rigtigt, at man i § 3, 4de Stykke, medtog denne Tilføjelse med Hensyn til Retsplejelovens § 507, 3die Stykke.

Den næste Ændring findes i § 4, Stk. 2, hvori det hedder: „Den, som i Henhold til nærværende Lov har Fortrinsret i Høsten, bevarer sin Ret til at inddrive det ifølge hans Pantebrev skyldige Beløb ved Udpantning, uanset om Debtors Gods som Følge af Akkord- eller Moratorieforhandlinger m. v. maatte være unddraget Retsforfølgning“. En saadan Bestemmelse har hidtil staaet i Akkordloven og findes ogsaa i § 24 i Regeringens Forslag om Konvertering og andre Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, men da den retteligere hører hjemme i en Lov som denne, har man foreslaaet at indføre den her, idet den saa naturligvis udgaar af Konverteringslovgivningen. Det er de to eneste Ændringer i den bestaaende Lovgivning, og jeg anbefaler Lovforslaget til en meget hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Forlængelse af Leje- eller Forpagtningstiden for Huse paa Landet*. I den gældende Lov Nr. 113 af 10. April 1926, der omhandler Brug af Huse paa Landet, findes en Bestemmelse, hvorefter der gives Adgang til Fornylse af disse Brugsforhold indtil 1. April 1935. Det vil altsaa sige, at efter den Tid ophører Lovens Virkninger. I det Lovforslag, jeg her fremsætter, foreslaas det at forlænge Gyldigheden af denne Bestemmelse til 1. April 1943, altsaa med 8 Aar. Der foretages ikke nogen som helst reel Ændring i selve Forholdet mellem Ejer og Bruger af disse Ejendomme. Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 2—4 gaar kun ud paa at bringe

de ældre Lovbestemmelser i Overensstemmelse med senere Lovbestemmelser og almindeligt gældende Regler for Befordringsgodtgørelse. Lovforslagets § 5 giver Landbrugsministeren Ret til at lade optrykke og bekendtgøre som Lov om Brug af Huse paa Landet de fremtidig herom gældende Bestemmelser. Det gøres for at skaffe en lettere Oversigt over disse Bestemmelser, som ellers findes i forskellige Love, hvad der gør det vanskeligere for dem, der interesserer sig for denne Lovgivning, at blive klar over, hvad det er, det egentlig drejer sig om.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det høje Folketing.

Første Næstformand (Vanggaard): Derefter giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Pürschel, for at han kan fremsætte et i Gaar anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Pürschel): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting — *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916* —, tilsigter en Ændring i Retsplejelovens § 780 om Fængslingsbetingelserne og i samme Lovs § 786 om Betingelserne for Afværgelse af Fængsling ved Sikkerhedsstillelse.

Som Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst skal jeg først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger af mere almindelig Karakter. Det Sammenstød af en Række grove Forbrydelser, der i den senere Tid er sket her i Landet, har sat Sindene stærkt i Bevægelse, og en Række Krav om Ændringer i Straffeloven, særlig om Dødsstraf, Pryglestraf og i det hele om Skerpelse af Straffuldbyrðelsen er fremsat og diskuteret heftigt. Det kan vist siges, at disse Krav endnu ikke er afklaret, men det Forslag, vi fremsætter her, sigter paa et Punkt, hvor man kan sige, at fuld Klarhed er til Stede, og hvorom der er fuld Enighed i Offentligheden.

Inden jeg gaar nærmere ind herpaa, vil jeg gerne benytte Lejligheden, da jeg taler fra dette Sted, til at oplyse den danske Offentlighed om en Ting, som man ikke synes at være helt klar over, nemlig Rækkevidden af Nødværgeretten. Man ser saa ofte i Bladene fremsat Udtalelser om, hvor slet den private er stillet, naar han forsøger at afværge et truende Retsbrud. Heroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den nye Straffelov paa dette Punkt indeholder Bestemmelser, der synes mig at maatte til-